

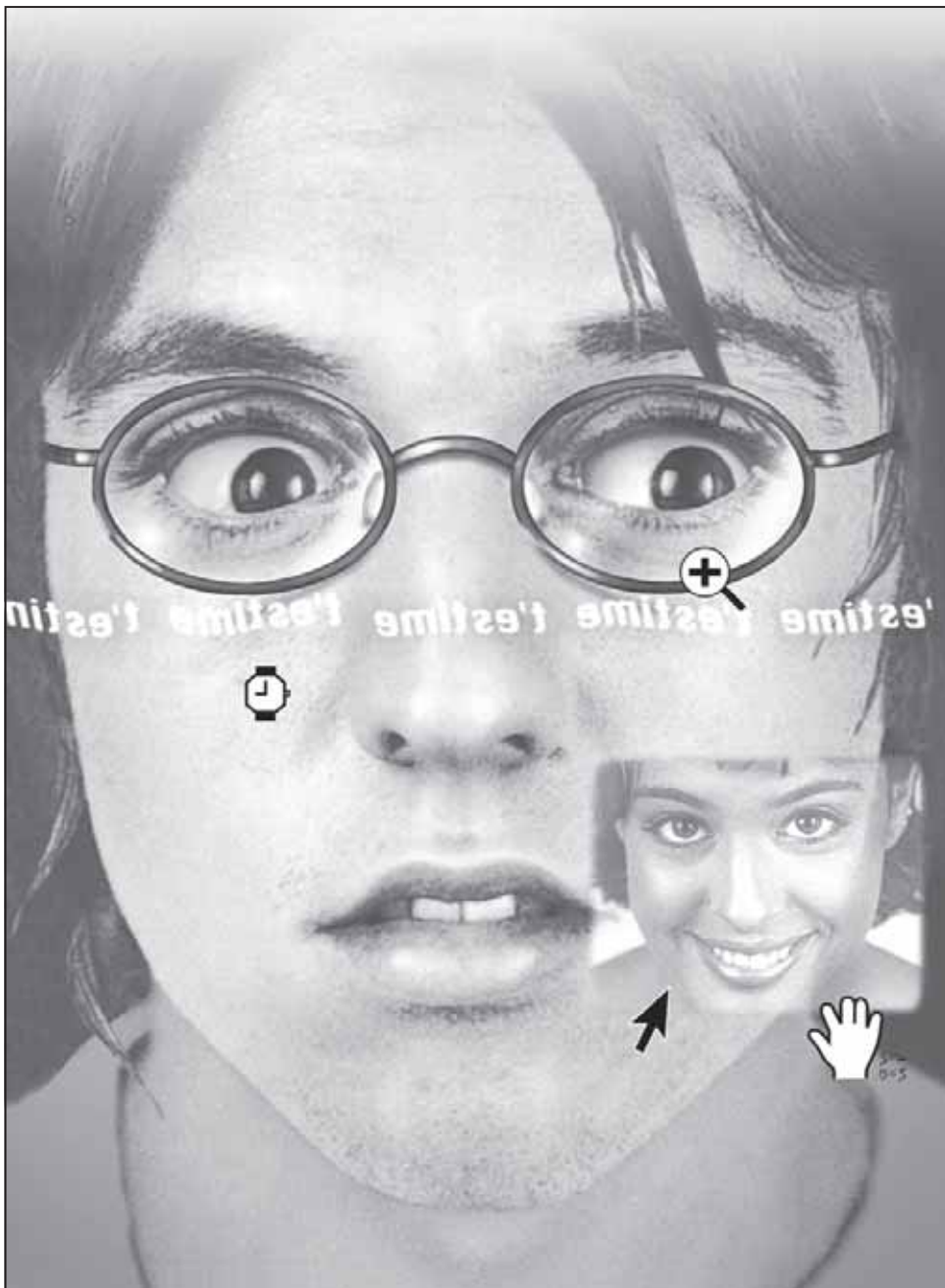

M I C A L E T T E A T R E

Propostes didàctiques

Joan, el Cendrós

*Elaborades per Belén Franco, Víctor Latorre,
Francesc J. López, Mario Máñez i Pilar Martínez*

J O A N , E L C E N D R Ó S

D E S C R I P C I Ó

Autor: *Carles Alberola i Roberto García*

Il·lustracions: *Enric Solbes*

Introducció i propostes d'escenificació: *Grup Abanico (Belén Franco, Víctor Latorre, Francesc J. López, Mario Máñez i Pilar Martínez).*

Edicions Bromera / Alzira, 1998

Col·lecció: «MICALET TEATRE», núm. 13

Format: 20,5×13 cm, 144 pàgs.

Enquadernació en rústica. Impressió en blanc i negre.

Edat: a partir de 10 anys. És molt adequat, sobretot, per a l'alumnat de 12 a 14 anys, ja que el llibre situa el relat en aquesta edat en què hi ha el pas de xiquet a adolescent, un pas que no sempre és fàcil. Aquest trànsit té les seues dificultats perquè és una època plena de complexos i de sentiments contraris que impliquen una lluita interior en qualsevol adolescent: el primer amor, l'èxit o el fracàs en els estudis, l'acceptació per part del grup, etc. El nostre protagonista lluitarà per fer-se visible als ulls dels companys i tindrà èxit.

RESUM ARGUMENTAL

És l'últim dia de classe a l'institut i els personatges de l'obra, tots ells estudiants adolescents, estan preocupats per l'examen que els ha posat l'Abel, un professor molt exigent. No obstant això, s'hi respira un ambient festiu i, entre els temes de conversa, hi predomina la qüestió de trobar parella per al gran ball de fi de curs. Fins i

tot, el protagonista de l'obra, Joan —un jove tímid d'aspecte descuartat i menyspreat per tots—, hi veu l'oportunitat d'acostar-se i contactar més directament amb Helena, la jove de qui està enamorat.

En tornar a casa, Joan connecta l'ordinador i engega un joc que té com a protagonista Indiana Jones. Això li suggereix una idea i, a través d'aquest ésser virtual, mitjançant Internet i, amb el pseudònim de l'heroi cinematogràfic, connecta amb Helena que s'enamora dels missatges d'amor que li envia Joan.

Això fa que tots dos se citen al dia següent, però Alexandre, el germà de Joan, s'assabenta de la clau convinguda per a la trobada i se n'aprofita. Es fa passar pel jove internauta i aconsegueix que Helena el trie com a parella del ball. Joan, lògicament, se sent frustrat i, quan retorna a casa, es connecta de nou amb el programa d'Indiana Jones. De sobte, el personatge informàtic es materialitza, com la fada del conte de la Ventafocs, i li dissenya un vestit virtual perquè vaja a la festa. S'inicia així el conte *El Cendró*s de Babette Cole, inspirat en el mite popular de l'heroïna maltractada per la seua madrastra. És a dir, en el conte de la Ventafocs o la Cendroseta.

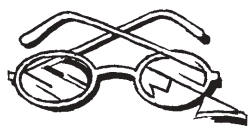
TEMA I INTERÉS DEL LLIBRE

Com en el conte popular citat anteriorment, el protagonista és ajudat per un ésser de ficció (l'Indiana Jones) que té poders màgics. En el transcurs de l'obra, Joan, un jove estudiant, ens descobreix les seues circumstàncies personals: les alegries i les tristesses, les inquietuds i les preocupacions, la relació amb els seus familiars i el tracte amb els amics; així mateix, ens relata algunes anècdotes personals que, de segur, també viuen els adolescents d'avui en dia: els problemes dels estudis, les relacions amoroses, o la màgia del seu ordinador.

La idea bàsica que ens presenta *Joan, el Cendró*s és que s'ha d'aprendre a confiar en un mateix. Només així es pot deixar de ser un personatge invisible davant dels altres; només així es reconeixen els mèrits d'algú: sent un mateix.

En l'obra, com sol passar en la vida real, hi veiem alguns personatges que pateixen el rebuig dels altres. Aquest tipus de

discriminació, bastant freqüent en les relacions de grup, ens ha pogut afectar a tots, en major o menor mesura, en algun moment de la nostra vida. La seua incidència negativa en la personalitat i el sentiment de malestar personal que pot causar a l'adolescent, estarà d'acord amb el grau de maduració personal i de la seguretat i solidesa de les seues conviccions. Aquesta maduració personal s'aconsegueix només si hom és capaç de formar-se una personalitat forta i pròpia que li permeta superar els complexos i aconseguir els objectius marcats. L'anàlisi de la realitat i l'instint de superació personal són el millor motor per a vèncer aquest tipus de crisi de l'adolescència.

A diferència de la trama argumental del conte, on la fada transforma l'aparença física de la protagonista perquè pugui gaudir del reconeixement i l'admiració dels qui l'envolten, en *Joan, el Cendrósse* es presenta una transformació, física i personal, fruit de la maduració interior del personatge; canvi que es basa en una progressiva confiança en ell mateix. Aquest descobriment permet al protagonista mostrar-se davant dels altres tal com és, amb les seues virtuts i els seus defectes. Només així podrà deixar de ser invisible per a tothom.

Per tot el que s'ha exposat anteriorment, al llarg de l'obra es poden veure com a elements temàtics principals:

a) El despertar sentimental i amorós dels adolescents: la recerca de l'ideal, el desenvolupament de la personalitat, l'acceptació de l'altre i d'un mateix.

b) Les relacions xics-xiques en la vida quotidiana (a l'escola, a casa, amb els amics) estan envoltades de: rivalitat, col·laboració, nous llenguatges de comunicació (l'ordinador, el ball), etc.

En conseqüència, l'interès del llibre rau fonamentalment en la presentació i l'anàlisi del món dels adolescents i, per tant, qualsevol escena és susceptible de traure a debat i reflexió les preocupacions i els conflictes juvenils:

- La col·laboració entre companys.
- La solidaritat.
- Les relacions afectives.
- La necessitat de compartir les coses amb els altres.
- L'amistat enfront de l'egoisme.

ELS AUTORS

Aquesta obra està escrita per dos joves autors valencians, amb una curta però intensa carrera professional. Les seues obres ens han fet riure en el teatre i ens han fet pensar sovint en els diferents elements que configuren la vida quotidiana de les persones.

El primer d'ells, Carles Alberola, va nàixer a Alzira el 1964. Home de teatre, ha impartit cursos, ha fet d'actor, ha dirigit espectacles i ha escrit alguns textos teatrals en col·laboració, entre d'altres, amb Alfred Picó, Ferran Torrent o Pasqual Alapont. La seua primera producció teatral, *Viu com vulgues*, la va escriure el 1988.

La seua obra reflecteix un sentit de l'humor que va lligat a la reflexió amarga que comporta la mirada cap al difícil món interior de l'ésser humà. El teatre de Carles Alberola ens mostra les preocupacions i obsessions quotidianes: *Currículum* (1995 —Premi de les Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana)—, *Boig per tu* i *Mandíbula afilada* (1996) o *Per què moren els pares* (1997), en són bona mostra.

L'èxit que els seus espectacles tenen entre el públic i la crítica justifiquen els vint anys d'obsessió literària d'aquest jove autor que, en aquesta ocasió, ens presenta la història de *Joan, el Cendrós*.

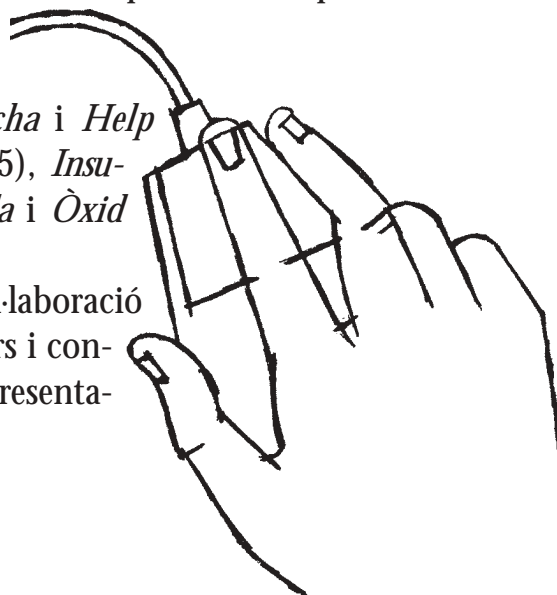
Roberto García, l'altre coautor, va nàixer a València el 1968. Estudià art dramàtic i s'interessà molt prompte pel cinema (creació de guions cinematogràfics).

És un bon aficionat també a la música i al bàsquet i destaca, entre les seues obsessions predilectes, l'ús del color blau, les dones, inventar històries i desdejunar-se bé. El teatre és per a ell una possibilitat de riure fent riure la gent.

Entre altres obres, ha escrit:

Notícies del desorden (1993), *La concha* i *Help* (1994), *Les braves de Lee Marwin* (1995), *Insulina* i *Crònic* (1996), *Scout*, *Salsa Kurda* i *Òxid* (1997).

Amb *Joan, el Cendrós* s'enceta la col·laboració literària entre aquests dos joves escriptors i continuarà amb l'obra *L'any que ve*, que representarà el grup Dagoll Dagom.

L'IL·LUSTRADOR

Enric Solbes, nascut a Alcoi l'any 1960, va exposar per primera vegada els seus quadres l'any 1978. Des d'aleshores, ha participat en mostres individuals i col·lectives a les sales més importants del nostre país, com també a Madrid, Londres o Nova York. A més, ha maquetat llibres, ha realitzat un gran nombre de cartells i ha dissenyat, entre moltes altres coses, un alfabet que, amb el nom *Xúquer*, és la primera col·lecció tipogràfica concebuda i realitzada exclusivament per valencians. Com a il·lustrador de llibres, tant infantils com per a adults, ha col·laborat amb diversos autors i entre les seues obres destaquen *El bruixot Tararot*; *Criatures minúscules*; *La metamorfosi*; *Anàdia, la ciutat submergida*; *Tirant lo Blanc*; *El meravellós Màgic d'Oz*, i *El pirata naufragat*.

SUGGERIMENTS DIDÀCTICS I METODOLÒGICS

La lectura de qualsevol obra literària ha de ser una activitat lúdica que desperte la curiositat del lector i li permeta comprendre i explicar-se part del món que l'envolta. La lectura teatral no s'exclou d'aquest enunciat: a partir de les acotacions, el lector s'ha de crear les seues imatges i fer-se la composició del món de ficció en què uns personatges dialoguen, intriguen, argumenten...

Els treballs complementaris que podem manar a l'alumnat han d'estar encaminats especialment a ajudar-los perquè puguen ampliar la comprensió del text i, si convé, realitzar la seua dramatització i posterior representació.

Joan, el Cendrós és una obra de problemàtica juvenil. És per això que no ens costarà massa despertar l'interés i la curiositat per la seua lectura. El punt de partida pot ser un debat sobre les relacions juvenils i un joc d'improvisacions sobre situacions «compromeses» que l'alumnat sol viure. Aquest quadern pretén aportar algunes idees en aquest sentit perquè el professorat trobe una eina de treball des de la qual partir. La nostra intenció no és altra que recordar els coneixements que l'alumnat pot adquirir mitjançant la lectura i donar unes pautes per a desenvolupar les activitats artístiques i la seua imaginació. En les pàgines que segueixen trobareu

una fitxa de lectura amb preguntes sobre la comprensió del text i uns exercicis complementaris perquè l'alumnat entenga alguns dels signes teatrals indicats en les acotacions. Així mateix, us hi trobareu uns jocs que permeten iniciar la dramatització i descobrir aspectes del context de l'obra.

Amb aquestes propostes no pretenem ser exhaustius. Serà el professor qui amplie i trie aquelles activitats que siguin més adequades a les necessitats i els gustos de la classe. Les activitats poden fer-se d'acord amb el nivell i les característiques de l'alumnat. Es tracta d'oferir una ajuda, una orientació, però mai una limitació. El professor serà qui decidirà en últim terme quines activitats cal canviar i quins aspectes convé ampliar.

SOLUCIONS DE LES ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES:

1. EL TEST

Més de tres «Mai»: Conformant amb la lliga de futbol. Una altra cosa, almenys de moment, no és per a tu.

Més de tres «De vegades»: Potser lligues i tot, però estàs tan clavats en el teu món que ni te n'adones. Obri els ulls. Et sorprendràs.

Més de tres «Molt»: Quin èxit! Pots formar un club de fans. Ets l'ídol de la temporada.

2. LES CLAUS SECRETES

2.3. a) SABÍEU QUE:

1. Un òvul ha de ser fecundat perquè pugui transformar-se en una criatura totalment formada.

2. Cada dona deixa anar un òvul al mes.

3. Una ejaculació mitjana conté uns 100.000 espermatozous.

4. Un espermatozou pot viure uns tres dies dins del cos d'una dona.

5. Els homes expulsen esperma fins i tot abans d'ejacular.

6. Hi ha mètodes de contracepció que poden evitar un embaràs no desitjat.

7. Els centres de salut inclouen centres de planificació familiar que informen els joves sobre la seua vida sexual.

8. Molts pares tenen tota la informació que necessiteu saber sobre sexe i, de vegades, necessiten que els pregunteu en confiança per a donar-vos-la.

9. Les malalties de transmissió sexual tenen cura, especialment si un va al metge a temps.

2.3. *b)* EL VOSTRE COS ÉS VOSTRE

De vegades, coneixeu algú durant molt de temps i us agrada molt i, llavors, aquest individu comença a fer-vos coses que no us agraden gens ni mica. Potser començarà tocant-vos d'una forma estranya, però, com que us agrada la persona i sempre ha estat amable amb vosaltres, no us atreviu a dir-li que pare. Però sí que podeu, i heu de dir-li-ho. Perquè no heu de permetre a ningú que us toque d'una manera que no us agrada, encara que siga un adult amb qui sempre heu tingut bones relacions. O encara que siga algú de la vostra família. O un veí.

PROPOSTES DE TREBALL*

(MATERIAL FOTOCOPIABLE)

* L'editor autoritza la reproducció d'aquestes *Propostes de treball* amb finalitats didàctiques, però recorda que no es permet la reproducció, per fotocòpia o altres mitjans, del llibre a què es refereixen aquestes propostes.

A) FITXA DE LECTURA

TÍTOL DE L'OBRA:

AUTOR/A:

IL·LUSTRADOR/A:

EDICIONS BROMERA

COL·LECCIÓ: Núm.:

1. Tria la frase que creus que resumeix millor el sentit de l'obra que has llegit; justifica la teua resposta.

«La felicitat es troba en la Xarxa: connecta't a Internet.»

«Cap cosa no és allò que sembla.»

«El millor amic de l'home és Indiana Jones.»

«La millor aliada de la dona és la gimnàstica.»

«Les *xulles* són la solució per a aprovar un examen.»

«Copiar no és cap solució, però ajuda.»

Si no et convenç cap de les frases anteriors, escriu la teua i comenta-la amb els teus companys i companyes.

.....
.....
.....
.....

2. Escriu tres aspectes positius que t'hagen agradat de la lectura de l'obra.

.....
.....

3. Enumera breument aquells aspectes que no t'han agradat o que consideres menys positius.

.....
.....

4. Si et proposaren representar l'obra, quin personatge elegiries i per què?

.....
.....

B) ANALITZEM L'OBRA I ELS PERSONATGES

1. De vegades, un autor tria el nom dels seus personatges per remarcar algun tret de la seua personalitat (bé per oposició, bé per similitud). A continuació trobaràs dues columnes, l'una amb el nom d'alguns personatges i l'altra amb expressions que denoten caràcter. Uneix els noms dels personatges i el seu significat.

Clara	La bondat
Helena	L'ambigüitat
El Cendrós	El pesat
El Bola	Tot el que és grotesc
El Mosca	La tímidesa, la poca vistositat
El pesat	La bellesa

2. Què saps de Joan, *el Cendrós*? Com és? Quin és el seu problema?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Torna a relacionar el nom dels personatges amb la seua característica més pròpia:

<u>NOM</u>	<u>CARACTERÍSTICA</u>
El Bola	El professor preocupat per l'alumnat.
El Tatxa	El xic tímid, invisible per a les xiques.
Àlex	Les xiques impersonals i modernes.
Joan	El simpàtic venedor de <i>xulles</i> .
Helena	L'estudiós de la classe, pilota del professorat.
Priscilla, Eva, Iris	El bèstia que amaga un cor enamorat.
Carmeta	La superxica que els porta a tots de cap.
El Mosca	El prepotent que abusa de tots i maltracta el germà.
Espinosa	L'amiga fidel que passa dels xics.
Abel	La xica sensible, sincera i amb idees clares.
Clara	El seguidor esclau de les bestieses dels cafres.

4. Hi ha un cert paral·lelisme entre els personatges del conte tradicional de Charles Perrault, *La Ventafocs*, i els de la història que heu llegit. Forma parelles com la de l'exemple:

<i>La fada</i>	<i>i l'Indiana Jones</i>
La madrastra i les germanastres	i
Els ratolins	i
El príncep	i
La Ventafocs	i

5. Al conte tradicional, hi ha la sabata de vidre que li cau, a la Ventafocs, a l'escala del palau. Quin element de la història que heu llegit fa les mateixes funcions de la sabata?

.....
.....

6. En el llibre es manifesten algunes situacions de rebuig entre els personatges. Assenyala'n tres i digues per què passen.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

7. Recordes alguna altra escena on Joan siga víctima del rebuig dels altres personatges? Descriu-la.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. Els personatges de l'obra s'expressen com els joves actuals. Completeu la graella següent amb exemples del llenguatge de què fan ús habitualment.

PER MANIFESTAR	UTILITZEN LES EXPRESSIONS:
Sorpresa	
Exageració	
Satisfacció	
Amor	

C) ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

1. EL TEST

Creus que els joves lliguen molt? I tu, lligues molt?

Per començar, no estaria de més veure «l'estat de la qüestió».

Ací tens un instrument ràpid per saber amb «exactitud i precisió» quina és la teua situació:

	<u>MAI</u>	<u>DE VEGADES</u>	<u>MOLT</u>
1. Et xiulen quan vas pel carrer?	☐	☐	☐
2. Quan mires algú, notes que es fa roig i perd els nervis?	☐	☐	☐
3. Et pengen el telèfon quan contestes?	☐	☐	☐
4. Desfullen margarides per tu?	☐	☐	☐
5. T'envien missatges anònims?	☐	☐	☐
6. Et trien els equips per a jugar?	☐	☐	☐

2. LES CLAUS SECRETES

Joan i Helena es comuniquen mitjançant l'ordinador i un llenguatge secret inventat per ells (l'ordre invers de les paraules de les frases):

«*Ulls els tanca i bes un pegam*», en compte de «Tanca els ulls i pega'm un bes».

2.1. Troba el nostre missatge secret:

«*Tiles ticotises tiestisenticitals tisón tiintivitisitibles tials tiulls*».

2.2. Ara que ja tens una certa pràctica, escriu un diàleg amorós amb una companya/un company on utilitzeu una clau secreta de la vostra invenció.

2.3. De vegades, no són les persones les que busquen codis secrets, sinó la màquina mateixa la que et juga una mala passada, perquè no pot convertir adequadament un arxiu determinat d'un disquet. Això és el que ha ocorregut en els dos textos següents. Tria'n un i intenta descodificar-lo; es tracta d'una informació extreta del diari de Pete H. Paine.¹

a) SABÍEU QUE:

1. Un òvul ha d\$ s\$ r f\$ c*ndat p\$ r q*è p*ga transfor=ar-s\$ \$n *na cr@at*ra total=\$nt for=ada.

2. Cada dona deixa anar *n a*v*l al =\$s.

3. *na \$jac*lac@ó =@tjana conté *ns 100.000 \$sp\$ r=atozo*s.

4. *n \$sp\$ r=atozo* pot v@*r\$ *ns tr\$ s d@\$s d@ns d\$l cos d'*na dona.

5. \$ls ho=\$s solt\$ n \$sp\$ r=a fins i tot abans d'\$jac*lar.

6. Hi ha =ètod\$ s d\$ contrac\$pc@ó q*\$ pod\$ n \$v@tar *n \$=baràs no d\$ s@tjat.

7. \$ls c\$ ntr\$ s d\$ sal*t @nclo*\$ n s\$ ntr\$ s d\$ plan@f@cac@ó fa=@l@ar q*\$ @nfor=\$n \$ls jov\$ s sobr\$ la s\$*a v@da s\$ x*al.

8. =olts par\$ s t\$ n\$ n tota la @nfor=ac@ó q*\$ n\$ c\$ s\$ s@t\$* sab\$ r sobr\$ s\$ x\$ @, d\$ v\$ gad\$ s, n\$ c\$ s\$ s@t\$ n q*\$ \$ls pr\$ g*nt\$* \$n conf@ança p\$ r a donar-vos-la.

9. L\$ s =alalt@\$s d\$ trans=@ss@ó s\$ x*al t\$ n\$ n c*ra, \$sp\$ c@al=\$nt s@ *n va al =\$tg\$ a t\$=ps.

b) EL VOSTRE COS ÉS VOSTRE

D> v>g2d>@, con>ix>4 2lgú dur2nt molt d> t>mp@ i u@ 2gr2d2 molt i, l=<vor@, 2qu>@t individu com>nç2 2 f>r-vo@ co@>@ qu> no u@ 2gr2d>n g>n@ ni mic2. Pot@>r com>nç2rà toc2nt-vo@ d'un2 form2 >@tr2ny2, p>rò, com qu> u@ 2gr2d2

1. El teniu publicat per l'editorial Bromera amb el nom de *Diari d'un jove maniàtic* en el número 1 de la col·lecció «Espurna».

=< p>r@on2 i @>mpr> h2 >@t2t 2m2bl> 2mb vo@2ltr>@, no u@ 2tr>viu 2 dir-li qu> p2r>. P>rò @í qu> pod>4, i h>4 d> dir-li-ho. P>rquè no h>4 d> p>rm>tr> 2 ningú qu> u@ toqu> d'un2 m2n>r2 qu> no u@ 2gr2d2, >nc2r2 qu> @ig2 un 2dult 2mb >l qu> @>mpr> h>4 tingut bon>@ r>=<cion@. O >nc2r2 qu> @ig2 2lgú d> =< vo@tr2 pròp72 f2míl72. O un v>i.

3. FEM UN DEBAT

Contrasteu les vostres idees i opinions amb els altres i penseu en els temes que es plantegen en l'obra que heu llegit. Us proposem un debat sobre «*la importància de la vida en grup i de lligar*». Contesteu les preguntes que hi ha a continuació i tindreu ja punts de vista diferents per a encetar el debat.

- Quina importància té per a vosaltres la vida en grup? I el respecte a la solitud i a la vida individual?
- Què ha de fer una persona per a sentir-se bé en el grup?
- Què ha de fer el grup perquè cadascun dels membres que l'integren s'hi senta bé?
- És necessari lligar?
- Quines relacions hi ha entre sexe i afecte?
- En quines situacions es pot complir la llei del desig?
- Creus que, hui en dia, és més fàcil lligar que abans? Per què?
- Quines estratègies utilitzaries per a lligar? Per què?

4. LA FESTA DE FI DE CURS (IMPROVISACIONS)

Vinga, poseu-vos drets, que no us vindrà malament una activitat de moviment, d'acció, un joc d'improvisacions.

L'obra que heu llegit presenta unes situacions i una problemàtica que és la dels joves adolescents. De segur que, en alguna ocasió, també vosaltres us hi heu sentit reflectits. Recordeu aquestes històries mitjançant un joc d'improvisació. Heu de tenir en compte que improvisar no és tan sols eixir davant els altres a dir o fer alguna cosa. Heu de partir d'una idea, buscar entre els components del grup un xicotet conflicte, amb un nus en la trama i una solució o un desenllaç que tinga la seua sorpresa.

Organitzeu-vos en grups de quatre i delimitau bé els diferents rols o personatges que representareu en escena. Procureu:

- concentrar-vos en el vostre paper;
- no voler dominar la situació per damunt del que fan els vostres companys;
- deixar que intervinguen els altres;
- escoltar els altres;
- seguir la història que es va creant entre tots;
- no parlar tots alhora.

Recordeu que la improvisació és un treball col·lectiu, però necessita, prèviament i durant l'exercici, del treball individual.

5. PLAGIEM UN CONTE

5.1. «La literatura és l'art de la lectura i la rescriptura.» És per això que us proposem que agafeu un conte tradicional (*La Ventafocs*, *La Caputxa Vermella*, *Els tres porquets*, *Pinotxo*, etc.) i que el transformeu d'una manera especial. Per exemple:

—inventant noves accions dramàtiques que reflectisquen una dimensió que no aparega en el text original (per exemple: Ventafocs troba que el príncep és un cregut, rebutja la seua proposició de matrimoni i...);

—transformant-lo en un còmic;

—intercanviant les accions dels personatges o els rols (per exemple, el llop és bo i els tres porquets, unes feres malvades...);

—actualitzant el món on s'esdevé l'acció (per exemple, la cova d'Alibabà és una casa abandonada, l'Aladí, un «okupa»);

—traslladant a un temps i un espai futurs la narració (per exemple, la Bella Dorment és una internauta que viatja en una nau espacial el 2099, es posa malalta i el metge decideix congelar-la fins que la seua malaltia es puga curar...).

5.2. De segur que vosaltres trobareu moltes més fórmules per a canviar la història original i que redactareu relats molt originals, per això, us proposem que feu una selecció dels contes escrits per tots i, després, planifiqueu una publicació escolar amb l'assessorament dels vostres professors i el suport d'alguna institució. El proper any pot esdevenir una de les lectures proposades a classe.